

КЊИГЕ СУ У МОДИ

Када сам био у Музеју књига, занео сам се њиховим разгледањем. Нисам осећао, ни време, ни простор, тако да су ме сви, када су отишли кући, заборавили. Дочекао свој први, прави сан у царству књига. Чуо сам их како причају, па сам покушао да и ја нешто кажем и да се умешам: „Здраво, ја сам...“

„Знамо ми ко си ти, јер ми смо књиге, па све знамо. Ти си један мали писац, али мораш још много, много да читаш, и много, много да научиш и схватиш да би једног дана постао велики писац.“

„Хвала на савету. Много тога лепог сам сазнао из Вас, али желео бих да сазнам што више о Вама самима.“

„Ми смо најстарије претече књига“, рекле су глинене плочице. „На нама је исписан «Еп о Гилгамешу».“

„А ми смо настале после Вас. Премазивали су нас слојем воска по коме се писало заштреном писаљком“, хвалиле су се дрвене плочице.

„Здраво, ми смо прве, праве књиге“, рекле су у глас, књига састављена од бамбусових грачница и свитак од свиле.

„Ипак сам ја у давна времена највише лично на лист књиге“, шепурио се египатски папирус.

„Када сам се ја појавио, ти си био заборављен“, хвалио се пергамент.

„Шта се толико хвалите? Када сам ја пронађен у Кини, сви сте Ви постали давна прошлост и изашли из моде, јер се данас књиге праве од мене“, рекао је с поносом папир.

„Све сте Ви важне“, рекла је савремена Енциклопедија. „Никада ниједна добра и значајна књига није изашла из моде. Књиге су се писале и на кори дрвета, животињским кожама, палмином лишћу, на плочицама од метала, дрвета, слоноваче, воска. Да ми нисмо настале, била би само усмена предања, преношена с колена на колена и питање колико би она до данас била сачувана као

неизмењена и истинита, а што је најтеже, многа би била заборављена. Зато смо ми, књиге, ту да сачувамо све што је човек смислио и о чему је мислио, да сачувамо његово искуство. Увек нас неко

чита и увек смо у моди.“

„Мудро говориш“, рече један роман. „Памћење није трајно. Да нема нас, много тога би се заборавило. А неке следеће генерације које долазе, не би знале шта је некада било. Сваки човек има другачије интересовање и без нас, не би могао да дође до оног што га занима. Зато наша вредност и лепота никада не пролази, зато смо увек у моди.“

„Свака књига жељно чека да пружи руку неком читаоцу, да је он отвори и почне да се дружи са њеним страницама“, рекао сам.

„Шта ти мислиш, да ли су књиге и читање у моди?“ – упитала ме је Енциклопедија.

„Да, у моди су. И као што неко носи модерне патике, мајицу или панталоне и као што свако од нас воли неку другу робну марку или модног креатора, тако су неке књиге и писци модерни за једног човека, а неки други жанр и писац за другог човека.“

„А шта је за тебе у моди?“

„Имам више омиљених књига и оне су за мене увек у моди. Да њихова мода не престаје потврђује чињеница да сам неке од њих прочитао више пута. То су: „Том Сојер“, „Оливер Твист“, „Мој дека је био трешња“, „2000 миља под морем“, „Алиса у земљи чуда“, „Пут у средиште земље“... Књига коју сам прочитао највише пута и коју ћу сигурно прочитати још који пут је „Мали принц“. И сваки пут када бих поново читао исту књигу сазнао бих нешто ново, имао неки нови доживљај, запамтио неку нову мисао, извукао нову поуку. То само говори да време пролази, а вредне књиге остају увек у моди и увек са поново читају.“

„Књиге су у моди педесет векова! Све то време, оне усређују и оплемењују људе. Оне улепшавају њихове душе!“ – викала су деца са слике на зиду.

Био сам усхићен у друштву својих необичних и занимљивих саговорника...

Дочекао сам јутро и портир ме је затекао међу књигама.
„Мали, шта радиш ту?“ – упитао је.
„Модирам се, модирам...“ – рекох задовољно.

Име и презиме ученика: Урош Тирнанић VII/1
ОШ „Ратко Митровић“, 11070 Нови Београд